

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Legea de naționalități.

II.

Dacă pôte fi vorba de nemulțumire, apoi nu Secuul din Trei-scaune și nu Magiarii peste tot au motiv să fie nemulțumiți cu legea de naționalități, pentru-că lor de trei zeci și doi de ani decând e votată și sancționată nu li-a făcut legea acêsta nici o stricăciune și nici o supărare.

A făcut însă nespună stricăciune și neconținută supărare naționalităților nemagiare din țeară, cari cu tôte că au primit în legea acêsta numai minimumul din drepturile ce le compet și ce promise li-au fost: nu au avut fericierea să li-se facă parte nici măcar de aceste drepturi, puține de tot, pentru-că legea nu a fost executată în mod conșcincios din capul locului și nu e executată nici astăzi.

Noi, naționalitățile nemagiare, am avé deci dreptul să ne plângem în contra legii din întrebare și să cerem modificarea ei în favorul nostru, și cel puțin în direcțiunea, ca legea să pôtă fi și executată, și să nu mai rămână literă murtă pusă pe hârtie; și dacă ne-au prevenit Secuul din Trei-scaune, nu e decât o nouă dovadă, că istoria cu lupul și mielul are înțeles și aplicare și astăzi, precum va avé totdeauna.

Noi avem deci motiv să fim nemulțumiți cu legea de naționalități. Și cu tôte acestea, în comitatele în cari am avut și noi, Românii, vot și cuvânt, am luat poziție în contra dorinței Secuilor și am cerut menținerea legii, așa cum e, bună rea, executată neexecutată.

De ce? Pentru-că noi știm aceea ce Secuul din Trei-scaune și toți cei de un gând cu ei nu știu sau nu vreau să știe, anume: că legea despre egala îndreptățire a naționalităților din țeară e o lege fundamentală, lege cu care e întregită însăși constituțiunea patriei, lege care prin urmare nu pôte fi modificată și cu atât mai puțin abrogată așa ușor, și la nici un cas în mod unilateral, la dorința numai a uneia dintre naționalitățile țerii, și încă chiar la dorința naționalității celei mai puțin interesate în cauză; fiind-că legea de naționalități nu pentru Magiari, ci pentru Nemagiari a fost adusă, sau mai bine zis ordonată.

Da; acêsta e expresiunea potrivită: ordonată; pentru-că ea impusă a fost Magiariilor, ca condiție pentru favorul de care s'au împărțit atunci, când Coróna i-a însărcinat cu rolul de conducere în patria acêsta.

Li-s'a dat Magiariilor puterea în mână, dar' li-s'a dat și îndrumarea, ca pe celelalte naționalități din țeară să le considere de egal îndreptățite întru tôte, și să le garanteze tôte drepturile naționale în lege specială.

Astfel s'a născut deci legea de naționalități. Va să zică, în urma unei învoielii între Magiari și Corónă, învoeală pe care astăzi Magiarii nu o mai pot strica, pe lângă tótă dorința Secuilor din Trei-scaune.

Că în modul acesta s'a dat naștere legii de naționalități, o dovedesc faptele istorice.

La 1861, când după lungi suferințe îndurate din partea absolutismului austriac, dieta Ungariei a fost convocată la Pesta, ea din proprie inițiativă și de bună voe a trecut în adresa înaintată Corónei profesiunea principială de credință politică, luată ca basă a constitutiei țerii, că: „Voim să ne dezvoltăm și asigurăm viața constituțională pe basa desevisitei egalități. Voim, ca întru deplina eseriare a tuturor drepturilor civile nici religiunea nici naționalitatea să nu facă deosebire între cetățenii patriei. Și dorim, ca postulatele confrăților de altă naționalitate să fie prin lege asigurate, întucât acêsta se pôte face fără desmembrarea politică a statului și fără jertfirea independenței sale“.

Promisiunea acêsta, destul de frumósă de altcum, i-s'a părut Corónei prea puțin clară; de aceea, în rescripțiunea adresată ca răspuns la adresa corpurilor legiuitoare ungare, a trecut și pasajul, că: „Ținem de necesar să provocăm magnații și deputații întruniți, ca fie la ordinul Regelui, fie din proprie inițiativă parlamentară, să între în discutarea unui astfel de proiect de lege, care să conțină în mod determinat, și clar formulate, drepturile naționale și estensiunea acestora, pe sêma locuitorilor Ungariei de limbă nemagiară, atât cu privire la dezvoltarea limbii și a naționalității lor, cât și cu privire la raporturile administrative“.

Dieta ungară dela 1861 a înțeles dorința Corónei și în a doua adresă trimisă Domnitorului a declarat următoarele:

„Știm noi bine, că sentimentul național, aflător tot mai mult în dezvoltare, merită atențiune și nu pôte fi măsurat cu măsura vremurilor și a legilor trecute. Nu vom uita deci, că locuitorii de buze nemagiare ai Ungariei sunt și ei cetățeni ai Ungariei, și noi cu sinceră prevenire voim, ca tot ce reclamă în privința acêstei interesele lor, și cere și interesul public al patriei, să fie prin lege asigurat“.

Acete promisiuni frumoșe au așternut deci patul pe sêma eghemoniei și supremației magiare de astăzi, și ele au pus basele și la legea de naționalități, pe care Secuul din Treiscaune și cei de o pânură cu ei ar voi să o vadă astăzi modificată sau chiar abrogată.

Că promisiunile făcute, nu în întreaga lor estensiune au fost trecute în legea de naționalități, e adevărat.

Și că noi, naționalitățile nemagiare din țeară, tocmai din acest motiv nu am fost mulțumite din capul locului cu ea, — încă e adevărat.

Și totuși ținem la ea, pentru-că e lege sancționată din partea Domnitorului nostru și pentru-că în ea se află codificat un principiu, pe care cel puțin ca principiu voim să-l vedem salvat: principiul egalei îndreptățiri a naționalităților din patria comună.

De aceea, nu putem decât să reprobăm pasul Secuilor din Trei-scaune și al municipiilor cari s'au alăturat la dorința lor, și să aprobăm hotărîrea dietei magiare de a pune petițiunile înaintate ei, la — dosar.

Dar' făcând acêsta cerem totodată că dacă se menține legea, dacă ea e recunoscută, — cum trebuie să fie recunoscută — de necesară și astăzi: să fie și executată, în întreg cuprinsul ei, pentru-că numai atunci are dreptul de a esista!

Acêsta e minimumul pe care ne credem îndreptățiti a l cere dela compatrioții nostri magiari: să respecte legele de ei votate; și tot ce regretăm este, că cu acêsta parte a chestiunii nu s'a ocupat nimeni în dieta magiară, nici din partea guvernamentală, nici din partea opozițională, deși în dietă se află o grupare opozițională, care a trecut în programul ei politic esecutarea conștiinciosă a legii de naționalități.

Asta am voit să constatăm.

Din Austria. Punctul de neînțelegere între Cehii și Germanii îl formează acum chestia interpelărilor. Cehii pretind, împreună cu Polonii, ca interpelările să fie cetite în reichsrath în limba în care sunt făcute, ear Germanii cer, să nu se cetească decât numai interpelările făcute în limba germană. Presidentul reichsrath-ului, contele *etter von der Lilie*, a aflat modalitatea următoare: Interpelările se primesc la presidiu fie în orice limbă; vor fi însă traduse în limba germană și în limba acêsta vor fi cetite în fața reichsrathului. Cehii nu sunt însă mulțumiți numai cu atâta, ci cer să fie cetită interpeleția și în original, și în limba originală să fie trecut la procesul verbal. Proxima ședință a reichsrath-ului va fi Joi.

Schimbarea în ministerul de războiu, despre care am luat act și noi la timpul seu, e desmîntită din parte competentă, susținându-se, că atât generalul *Krieghammer* cât și generalul *Appel* rămân deocamdată la postul lor.

Conflictul româno-bulgar. Disolvarea comitetului revoluționar macedonean se atribuie intervenției energice, făcută din partea Rusiei; ear' intervenirea Rusiei în chestia acêsta se datorază, după cum se telegrafează din Petersburg, raportului amănunțit făcut din partea guvernului român tuturor statelor mari europene despre procesul din București, raport, în care era dovedit până la evidență, că era pregătit un atentat nu numai contra Regelui Carol, ci și contra a doi principii și a unui înalt personaj rus.

Parlamentul magiar a intrat în discuțiunea bugetului ministerului de culte și instrucțiune publică. Cel dintâiu a luat cuvântul ministrul de resort, *Wlassics*, pentru a se lăuda cu planurile ce le are pentru viitor, și cu reformele sale pe terenul instrucțiunii publice, făcute firește în direcțiunea, ca să se întărească „statul unitar magiar“. Înainte cu o zi, vorbise în dietă colegul seu dela agricultură, *Darányi*, care asemenea s'a lăudat cu aceea ce a făcut pentru Magiari și în special pentru Secuul din Ardeal pe terenul economic, cumpărând mulțime de pământuri pentru a le pune la dispoziția Secuilor pe cari vrea să-i icuiască printre Români, în formă de colonii noue. E bine când se îngrijește guvernul de populațiunea scăpătată a statului și îi vine întru ajutoriu pentru a o pune de nou în picioare; dar' e extrem de dureros, și chiar revoltător, când îngrijirea acêsta se dă numai unuia dintre popórele patriei și pe bani adunați dela tôte. Nu putem reprobă deci din destul acêsta procedură, menită să producă mare amărăciune la cei ce se vęd tratați în mod atât de mașter, pecând alții nu numai că sunt privilegiați în privința drepturilor cetățenești, ci mai sunt și hrăniți din sudórea altora. Asta nu-i dreptate, domnilor Magiari!

„Episcopiiile noue“.

Sub titlul acesta scrisese dl *Vasilie Goldiș* la 1 Novembere 1900 în Nr. 195 al „*Tribunei poporului*“ din Arad un articol, în care ne făcea cunoscute vederile dlui *Jancsó Benedek*, bun prietin al dlui Goldiș, care însă în cestiunea episcopiiilor noue între altele riscase absurditatea colosală, că *Șaguna* ar fi furișat spiritul protestantismului în biserica resăritenă; dar' asta e tréba dlui Goldiș și a prietinului seu.

Pe dl V. Goldiș tare l'a surprins cestiunea episcopiiilor noue, așa zicea el; recunosccea că acelea ar fi de o capitală însemnătate pentru viitorul poporului românesc, deși, tot dl Goldiș zicea, că înființarea lor pentru poporul român din statul Ungar ar însemna între împregiurările de față o slăbire nu întărire.

Acêstea sunt de altcum vederile, „noului sistem“ din Arad, care e de credință, că poporul românesc nu va fi în stare a-și înființa episcopiiile noue cu bani românesci, ci va trebui să le înființăm cu ajutoriul statului și dl Goldiș se teme de acest ajutor dănaic al statului, ca de o primejdie națională.

În tonul acesta combate dl Goldiș înființarea episcopiiilor noue ca o primejdie mare pentru neamul românesc, ear' drept dovadă mai citează și articolul prietinului seu *Jancsó Benedek* publicat în „*Budapesti Hirlap*“, în care se apostrofază marele *Andreiu* și se zice, că guvernul va concede înființarea acestor episcopii noue, dar' va cere în schimb revisiunea statutului organic.

Apoi continuă astfel dl Goldiș: „Lipsa celor trei episcopii noue nu s'a simțit nicăiri în mijlocul poporului dreptcredincios, ci în sinul consistoriului metropolitan“.

și zice mai departe:

„Dacă undeva Românii resăriteni ar fi simțit lipsa de vre-o episcopie nouă în mijlocul lor, ei ar fi petiționat la congresul nostru național bisericesc“.

În fine esclamă cu patos teatral astfel:

„Ati ausit vreodată de vre-o mișcare românească în acest sens? Eu umul nu am ausit“.

E de regretat că dl profesor de istorie de la gimnasiul românesc din Brașov nu cunoșce istoria bisericeii sale, nu cunoșce multele decisiuni ale congreselor și sinódelor noastre bisericesci, urmate la stăruințele și petițiunile credincioșilor nostri din părțile Banatului pentru înființarea episcopiiilor noue; căci dacă le-ar cunoșce nu s'ar fi dat de gol în publicitate și nu s'ar fi blamat atât de mult înaintea publicului românesc, nu numai ca profesor ci și ca deputat sinodal!

Dar' în fine dl Goldiș e om relativ tiner; este ocupat cu studiile sale și nu le pôte sci tôte, câte s'au petrecut în congresele și sinódele noastre, începând dela anul 1865; deci este scusabil, cu atât mai vêrtos că stă aprópe de „noul sistem“ din Arad și trebuie să represinte vederile acêstui sistem, de aceea ne

descoperi vederile acestui sistem și în cestiunea înființării episcopilor noue.

Tot astfel i-a secundat dlui Goldiș și învățătorul *Gavrilette*, earăș un deputat sinodal din Arad, care zicea că poporeni din cauza urcării contribuțiilor la fondul congresual dela 1 cr., la 2 cr., trec la alte confesiuni, — deci înființarea episcopilor noue ar primejdi biserica întregă. Așa și-a publicat învățătorul din Beliu vederile sale în unul din Nr. „*Tribunei poporului*“ din Arad, ca să se știe că și acest valoros deputat sinodal este pe deplin de acord cu șefii sistemului nou din Arad.

Am firma speranță că și alți proroci își vor ridica glasul lor în „*Trib. Pop.*“ în contra înființării episcopilor noue, dar' asta este treaba lor.

Eu mă supun sarcinei de a istorisi cestiunea înființării episcopilor noue, dela început până în prezent, ca să nu las poporul nostru dreptcredincios în nedumerire, prin seducerile și iscodirile sinistre ale dlui V. Goldiș, *Gavrilette* et tutti quanti, adicți ai sistemului nou și ai „*Trib. Poporului*“ din Arad. Și acesta o fac cu atât mai bucuros, că însuși dl V. Goldiș cere o discuțiune mai amănunțită și făcută cu tot arsenalul de motive.

Am compus deci o istorie completă a fazelor prin cari a trecut cestiunea episcopilor noue gr.-ort. române din Ungaria, ear' manuscriptul i-l pun la dispozițiunea acestui prețuit ziar.*)

George Ardelean
advocat în Timișoara

*) Vom începe cât mai curând cu publicarea interesantului studiu. Redacțiunea.

Din România

Sfârșitul crizei. Domnul *G. Gr. Cantacuzino*, însărcinat din partea Regelui Carol cu formarea noului ministeriu român, nu și-a putut împlini misiunea, fiindcă jumistiții au refuzat să intre în noul guvern și astfel dl *Cantacuzino* a depus mandatul de a forma cabinetul, în mâinile *M. Sale Regelui*, rugându-l să însereze de nou pe dl *P. P. Carp* cu formarea ministeriului.

Suveranul român a acceptat acest mod de soluțiune, dată crizei care a durat patru zile, și după o lungă audiență acordată dlui *P. P. Carp* a respins demisiunea cabinetului și a invitat pe dl *Carp* să rămână și mai departe, împreună cu colegii sei, în fruntea afacerilor statului român.

Prin urmare rămân aceiași miniștri și anume:

Dl *P. P. Carp* președinția consiliului și ministerul finanțelor;

Dl general *Iacob Lahovari*, ministerul de războiu;

Dl *Titu Majorescu*, ministerul justiției;

Dl *C. Olănescu*, ministerul internelor;

Dl *Al Marghiloman*, ministerul afacerilor străine;

Dl *N. Filipescu*, ministerul domeniilor;

Dl *Const. C. Arion*, ministerul cultelor și instrucțiunii publice, și

Dl *I. C. Grădișteanu*, ministerul lucrărilor publice.

Remanerea dlui *Carp* la putere s'a făcut în urma declarației primite dela șeful partidului conservator, dl *Cantacuzino*, că guvernul va primi întreg sprijinul partidului. Guvernul presidat de dl *Carp* poate deci să reîncepă munca grea de a salva situația financiară a României, fiind acum sigur de ajutorul parlamentului român.

Mercuri guvernul s'a prezentat corpurilor legiuitoare române și la camera domnului *Carp*, la senat dl *Majorescu* a cetit următoarea declarațiune:

„In urma declarației pe care a făcut-o dl *Cantacuzino*, șeful partidului conservator *M. S. Regelui*, cum că este posibilă o înțelegere între comitetul delegațiilor și guvern, *M. S.* a respins demisia guvernului dlui *Carp*. Guvernul și-a retras atunci demisia. In speranță că guvernul va găsi în majoritatea Camerei concursul ce trebuie să-l aibă în asemenea împrejurări, își va continua opera sa de reforme (Aplause)“.

Revista esternă

† *Milan Obrenovici*. Vineri s'a făcut în Viena prohodirea fostului rege al Sârbiei, prin patriarcul *Brancovici*, în prezența *M. Sale împăratului Francisc Iosif I*, a arhiducilor, a corpului diplomatic și a legațiunii sârbești din Viena. Regele *Alexandru*, fiul repositului, a crezut că e destul dacă și trimite pe adjutantul său. La patru ore a sosit la biserica sârbescă *M. Sa*, întâmpinat fiind de patriarcul, care întinzându-i crucea, *M. Sa* a sărutat-o, apoi a luat loc pe fotelul din dreapta catafalcului. După săvârșirea prohodului cosciugul a fost pus pe carul mortuar, la care era înhânați șese cai negri, și dus la gară, spre a fi transportat la mănăstirea *Krusedol* (în comitatul *Timiș*). *M. Sa* însoțit de arhiduci și de ceilalți asistenți, a petrecut carul mortuar pedestru în lungul străzii *Veith* până la calea hipodromului, de unde s'a întors apoi a casa. De la biserică până la gară pe ambe laturile străzilor era postat cordon de soldați. Sâmbăta a sosit cosciugul la *Carloviț*, unde ceremonialul înmormântării a decurs cu mare solemnitate. După terminarea ceremonialului, conductul a plecat de nou spre *Krusedol*, unde a sosit la patru ore după amiază. Aici banul *Croației*, ca reprezentant al regelui ungar a ținut un pătrunzător discurs funebral (sârbesc), la finea

căruia a recomandat cosciugul cu rămășițele pămâtesci ale lui *Milan*, în grija călugărilor. Acestia l'au luat apoi și l'au dus în criptă, așezându-l lângă al prințesei *Ljubita*.

Resboiul Burilor. In timp ce mesajul regal, prin care s'a făcut zilele acestea deschiderea parlamentului englez, constată că lupta guerică a Burilor e fără nici un folos și accentuează că ar fi „în interesul Burilor“ să se sisteze și să se deie plainici, ei sunt de altă părere și acesta o dovedesc prin fapte. Intre altele, oștirile engleze au mâncat earăși bătaie de la Burii lui *De Wett* și ai lui *Hertzog*. Generalul *Knox* a mâncat bătaie dela *Hertzog*, ear' *De Wett*, sufletul strategiei Burilor, după luptă victorioasă a trecut în *Oranje*, pustiind toate viaductele. Afară de aceste învingeri într' riul *Vaal* și *Greilingstad* au aruncat în aer o cale ferată.

Din isvor englez se raportază, că oștirile engleze alungă strasnic pe bieții *Buri*, cari sunt în completă retragere, dar' știrile acestea se par cam neverosimile.

Scrisore din Seliște.

„*Fundațiunea Bucur Popa*“.

Seliște, în 2 Faur v. 1901.

Nimic nu face pe om mai nobil, mai demn de chemarea sa de cât întâiu bunătatea și simțul de jertfîre pentru cei lipsiți și pentru instituțiunile de binefaceri obsteci, cari pornesc din cea mai curată iubire, și al doilea mulțămirea de sine însuși, când știe să facă a rodă aceste comori pe cari *D-zeu* i-le-a pus în inimă. Și e cea mai mare binefacere și fericire pe o comună, pe un popor și pe o țară întregă de o potrivă, când numărul acestor oameni e mai mare.

Comuna *Seliște* spre norocire se află în plăcuta și fericita pozițiune de a se numera în șirul comunelor cari au în sinul lor mulți oameni nobili și demni de chemarea lor, după înțelesul cuvintelor de mai sus.

Numărul binefacătorilor școlii, bisericei și ai celorlalte instituțiuni de binefacere, precum și sumele donate acestora e mare și puține comune îi vor fi în privința acesta egale.

Dar' vorbească cifrele! Școla capitală de aici d. e. are donațiuni făcute numai dela locuitori de aici, aproape toți țărani, în sumă de peste 20,000 corone. Lângă aceste mai adăugându-se încă donațiunea făcută azi-vară de țeranca evlavioasă *Maria Coman Lăpădat* în suma de 1000 cor., și donațiunea moșneagului *Coman Schitea*, poreclit *Coman Socoteală*, în suma de preste 10,000 cor.

Cea mai nouă donațiune este a țeranului *Bucur Popa*, care pe lângă un act de donațiune a depus la mâna președintei comitetului parochial *Dr. Nicolae Comșa* suma de 2200 cor., cu menirea de a se crea o fundațiune pentru a da stipendii pentru școlile medii la studenți lipsiți din comuna *Seliște*.

Modestă sumă pentru timpul de față, dar' nobilul donator s'a îngrijit, ca acesta sumă să crească și cu timpul să ajungă o fundațiune bogată.

Iată ce a dispus nobilul donator în privința acesta în actul de donațiune:

„Capitalul fundațional să se pună spre fructificare la „Casa de păstrare (reuniune) în Seliște“ ori la alt institut de credit, recunoscut de solid, capitalisându-se în decurs de 15 ani toate interesele lui. După trecerea anilor 15, jumătate din interese să se capitalizeze, ear' jumătate să se întrebuițeze pentru crearea de stipendii. Acesta capitalizare să se continue până la 50 ani. De aici încolo până la 100 ani să se întrebuițeze $\frac{3}{4}$ părți a intereselor pentru stipendii, ear' $\frac{1}{4}$ să se capitalizeze, și în fine după trecerea a 100 ani să se capitalizeze pentru sporirea fundațiunii 10% a intereselor, ear' la cas când comitetul parochial ar afla cu cale, ca în lipsa de concurenți vrednici stipendiile create să nu se distribuie, venitul disponibil al fundațiunii va spori venitul anual al fondului cultural al bisericei.“

Comitetul și sinodul parochial de sine înțeles a primit cu plăcere acesta donațiune și pe baza actului de donațiune a compus și votat litere fundaționale acestei donațiuni.

Iată cum un simplu țeran s'a știut face pentru vecie nemuritor. Și simți o deosebită fericire când vezi mulțămirea sufletescă ce o simte el pentru fapta făcută.

Dee bunul *D-zeu* poporului nostru de pretutindenea încă mulți țărani și țerance ca *Coman Schitea*, *Bucur Popa* și *Maria Coman Lăpădat* și ca alți mulți, forțe mulți, *Selișteni!* dam.

NOUȚĂȚI

Alegere de paroch. In comuna *Șurd*, protopresbiteratul *Sighișoara*, a fost ales paroch cu majoritate de voturi dl *Ioan Dan*, fost paroch în *Galomfalău-mare*. Alegerea a decurs în bună ordine.

Parastas pentru *Gozdsu*. Stipendiștii fundațiunii lui „*Gozdsu*“ au luat inițiativa pentru punerea unui *Parastas* celebrat în memoria marelui mecenat *Emanuel Gozdsu Duminecă*, 17. Februarie st. n. a. c. la orele 10 a. m. în capela română gr. ort. din *Budapesta*. Celebrarea actului de pietate s'a făcut prin parochul gr. ort. român din *Budapesta* protop. onorar *Ghenadie Bogoieviciu*.

† *Grigorie Maior*. Departe de ai sei, într'un sanatoriu din Viena și-a încheiat Luna cariera pămâtescă *Grigorie Maior*, fost redactor responsabil la „*Gazeta Transilvaniei*“. Suflet bun și înflăcărat de dorul de a contribui și el, prin munca lui, la înaintarea poporului în cultură bunastare, și la opera grea a eluțării drepturilor lui politice, *Grigorie Maior* a munit cincisprezece ani în redacțiia „*Gaz. Transilvaniei*“ cu tot zelul, cu toată arderea omului care numai în munca împlinită cu conștiințositate și ală măgăierea și respirația ostănelor sale. Dar' a fi timp de cincisprezece ani zi de zi în agitație și necontentită muncă spirituală — e greu și

FOIȘORĂ

Milă și îndurare.

(de *Hugues le Roux*.)

(Urmare și fine.)

A doua zi apoi sihastrul s'a prezentat de nou la palat, dar' n'a intrat în curte, ci a chemat pe regele afară la câmp.

— *Harold*, regele orb, iată ce a demandat Domnul și Dumnezeuul tău, și și al meu, *Omul-alb*. Lasă să-ți aducă o cupă de argint, al cărei sunet nu a zingănit încă la mesele de ospățare, nici beuturi ce ameteșc simțurile, încă nu au fost în ea nici-odată. In-*genunche* jos, aci în fața palatului tău, în mijlocul câmpului, și ca-și-cum ai fi voind să aduni în ea roua ceriului, ridică sus în mâinile tale cupa.

— *Fie*, face-voiu conform poruncii Domnului și Dumnezeului tău, — răspunse *Harold*.

Și a demandat să-i aducă perna de brocat umflată de pui scump și môle, ca să înghenunche pe ea. Dar' sihastrul a aruncat-o la o parte cu o lovitură de picior.

Nu! — a zis el. — *Genunchii* tăi trebuie să simtă tăietura petrilor.

Poporul se adunase să vadă pocăința regelui.

Baronii, cari stăteau la o parte, în grup separat de mulțimea poporului, dădeau din umeri și bombăniau mânoși; poporul însă, oamenii de jos, își ziceau încet:

— E numai cu drept, ca odată să simtă și el ce ascuțite sunt petrele drumurilor!

Ear' sihastrul întorcându-și fața spre ei a făcut semn unui moșneag kôrte bătrân, al cărui trup istovit abia pe jumătate i-l acoperia pielea de vacă, ruptă și sdrănită. A condus pe acest cerșitor la regele și i-a demandat să vorbească:

— Spune toate câte ai suferit tu.

Moșneagul începuse cu voce tremurătoare:

— Copiii mi-s'au înecat în mare, servind regelui... soția mi-a murit de jale... baronii mi-au răpit porcii, pe cari eu i-am hrănit, ca să-și înbogățiască cu ei ale lor turme... Vara și erna rătăcesc pe drumuri... întind mâna spre trecători... îmi dau milă, ca să merg mai încolo... Ce se va alege însă de mine? Picioarele mi-au slăbit, deja nu mai pot țerați mai departe acest trup istovit și chinuit.

Și cum vorbea moșneagul, îl înecase plânsul, și lacrimile lui curgeau șirioie în cupa regelui.

— Poți merge! — i-a grăit sihastrul.

Și a făcut semn unei femei încă tinere și frumoasă, dar' a cărei față era ofilită de suferințe. Pêrul ei încalcat, îi atârna până pe umeri, ca femeilor cari bat des calea cimiteriului, spre a-și plânge acolo durerea și amarul. Înainte de a începe să vorbească și ridică în sus brațele și cuprinsă de desperare și frângea mâinile.

— Bărbatul meu — a esclamat în fine femeia — îngrijia caii regelui... Era om forțe onorabil și în puterea bărbăției; ne iubiam, trăiam fericiți. Dar' într'o zi unul dintr' baronii tăi, oh *Harold*, a vădut când m'a strâns la peptul lui... ni-a învidiat amorul nostru... voia să mă aibă metresă. I-am respins poftele lui, și atunci m'a amenințat cu răsbunarea lui... A ucis pe omul pe care eu îl iubiam; m'a alungat din casa în care bărbatul meu mă condusese în ziua nunței noastre; a declarat că va pedepsi cu pedepse amarnice pe toți aceia cari îmi vor da adăpost.

Plângea amar veduva, în timp ce acusa pe puterul ei dușman, și lacrimile ei se amestecau în cupă cu ale cerșitorului.

— Să vină altul! — a grăit sihastrul.

Acum ești din șirul multimei un copil, și înțeleg încă de tot; de pe obrăjorii lui ar fi

trebuit să radieze bucuriile jocurilor de copil. Dar' el înainta cu ochii plecați la pământ, și atâta tristețe era în trăsăturile feței sale, în cât mulțimea murmură a milă, când l'a vădut înaintând spre regele.

— Eu — începui băiatul, — sunt orfan. Tatăl meu era bărdăș vestit. A călătorit chiar și prin țerile sôrelui... A adus de pe acolo taine miraculoase. Ți-a slugit ție cu credință, oh rege! Pe uscat ca și pe marea furtunoasă! Și tu totuși ai dat poruncă să-i înfișă în grumazi cuțit... Și acum, când strig pe tatăl meu, nimenea nu-mi răspunde...

Regele *Harold* începui să tremure; i-se cutremura întreg trupul, brațele i-se clătinau, ca-și-cum i-s'ar fi obosit ținute în sus. Și plin de durere a esclamat:

— Incetă!... Incetă, copilul meu... Nu mai vêrsa lacrimi în cupă... deja e plină încă prea mult... e grozav de grea... Brațele mele nu-s în stare s'o mai țină!

Și i-se clătina tot trupul și era aproape să scape din mână cupa.

Sihastrul s'a apropiat de el să-i ajute.

— *Harold*, orbule! — a început sihastrul, cu voce de se auzia departe în mulțimea de popor. Minunea, pe carea atât de mult o dorești, se va împlini. Omul-alb, căruia eu slujec, s'a îndurat de poporul tău, și

nici cei mai robusti nervi nu pot să reziste până la fine efectului distrugător al ei. Astfel și repozatul, în timp ce zi de zi adăuga „grăunțe peste grăunțe în grânarul doririlor și aspirațiilor noastre”, perdea tot mai mult din forța nervilor. Înainte de vr'o zece săptămâni bóla de nervi i-s-a declarat în grad așa de mare, în cât a trebuit să-și cerce lecure într'un sanatoriu din Viena. Acolo apoi, influența complicată cu pneumonie puse Lunii sfârșit vieții lui, închinată luptei pentru binele poporului său.

Prin mórtea lui Grigorie Maior noi puținii ziaristi români au pierdut un coleg bun și onorabil, ear' națiunea română un fiu iubitor și devotat bunei ei. A lăsat însă în urmă-i esemplul dovotamentului și luptei armate ținute totdeauna întru binele bunei cuvînțe. Prin munca lui modestă și desinteresată Grigorie Maior a făcut ziariticeii române, de cum noi serviciile ce nici nu se pot prețui, precum ne pricepută și neprețuit de publicul cel mare e munca și activitatea consumatoare a unui ziarist conșcui de responsabilitatea chemării sale.

Odihnescă acum în pace în locașurile dreptilor!

La înmormântare, care a avut loc Mercuri în Viena, redacția „Gaz. Transilvaniei” a fost reprezentată prin *Mariu Sturdza*, doctorand în medicină, care în numele redacției a depus o frumoasă cunună pe cosciugul răposatului.

Parastas pentru Grigorie Maior. Redacția „Gazetei Transilvaniei” publică următorul anunț:

Cu adâncă întristare Vă invităm a lua parte la parastasiu, ce se va ține Duminică în 4/17 Februarie a. c. la orele 10 a. m. în Biserica St. Adormiri din cetatea Brașovului spre vecinica odihnă a mult regretatului nostru confrate, fost redactor responsabil al kóiei noastre, *Grigorie Maior* încetat din viață în noaptea de Luni spre Marți și înmormântat Mercuri în 31 Iuniarie (13 Februarie) a. c. în Viena. — Brașov, 1 Februarie v. 1901.

Datinile bisericii ortodoxe. Cetim în gazetele din România, că Sinodul din Petersburg va trimite o delegațiune din membrii săi cari să facă o anchetă în România asupra adevăratei dăbine ale bisericii creștine ortodoxe.

Probabil că comisiunea va veni și la noi, în Ungaria.

Masa studenților din Brad. Mult On. D. *Vasilie Crașovan* prot. rom. gr. or. în *Babșa* împreună cu M. st. Sa soție Iuliana n. Morariu au binevoit a mai dăruj pentru masa studenților dela gimnasiul nostru rom. gr. or. din Brad, suma de 35 corone.

Primescă marinimozii dăruitori cea mai caldăruță mulțămă.

Direcțiunea gimnasiului rom. gr. or. (din) Brad în 2 Februarie v. 1901. *Georgiu Părău* director gimnas.

Mulțămă publică. Dómna protopopeasă vėduvã *Maria Dr. N. Maier* a binevoit a dona școlei noastre primare suma de 400 cor. întru amintire a prebitului D-Sale soț și a regretatului protopresbiter al Sėhștei Dr. *Nicolau Maier*.

Pentru aceasta marinimoză faptă la însărcinarea comitetului parochial aducem și pe acesta cale cele mai sincere mulțămite stimabile donatóre. Sėhște la 18 Ianuarie 1901 Dr. *Nicolae Comșa* m. p. președintele com. par. *Dumitru A. Mosora* m. p. not. com. par.

Bani de călătorie rezerviștilor. Ministrul de rėșboiu a dat zilele acestea un ordin de cuprinsul, că rezerviștilor seraci, dacã au să se prezinte la deprindere de arme în depãrtãri peste cincisprezece kilometri de la locul ubicațiunii lor să li-se deie bani de călătorie — când plėca la deprindere și când se re'ntorc acasă.

Nenorocirea — Iacomieii. În comuna Dubrava din comitatul Zėmplin s'a întemplat sėptēmãna trecutã. Mare nenorocire — provenitã din Iacomie. Se hotãrise pe pune pe cãmp carne otrãvitã cu strichnin, pentru pustiirea lupilor. Juratul trimis la oraș să cumpere carnea de lipsã, a lãcomit la cãteva bucãți de carne mai frumoșã și le-a pus la o parte, ca să le ducã sėra a casã. Într'aceea sosind al doilea jurat cu strichninul și neștind de intențiunea colegului sėu, a otrãvit și bucãțile puse la o parte. Cel care ascunsesese carnea, deștind cã e otrãvitã, sėra a luat-o și a dus-o a casã și a cinat din ea cu întrėgã familia. În ziua urmãtoare au fost aflați morți: juratul, soția și cei doi copilași ai lui.

Stareșul mănăstirei Cãldãrușani. Se scrie dela București, cã în zilele trecute în prezența lui Mândrescu, delegatul ministrului român de culte, fiind de față P. S. Nifon, stareșul de la Sinaia, s'a ales la Cãldãrușani pãrintele *Dometian* (Economul), ca stareș al mănăstirei.

Demonstrațiuni în Budapesta. Lucrãtorii fãrã ocupație au fãcut Vineri mari demonstrațiuni, terminate cu vėrsare de sãnge. Mai strãpuni, de înșiși au pėrsurs bulevardele capitalei, cãntãnd marslesã, aclamãnd dreptul electoral universal și revoluția, și strigãnd lozincã „pãne și drepturi!” Au spart ferestri și vitrine multe și cãnd polițiștii au cerut să i împãrștie s'au nãpustit aspra lor și au încenat bãței. Mulți s'au les de capete sparte și alte rane. Mulți au fost arestați și nume cu mari sfortãri a suces poliției să i împãrștie. Tanduril de sticlã de la o vitrinã spartã rãnise la mãni pe un farmacist, ceea-ce vėzėnd unii a strigat: „curg sãnge!”. La acestã demonstrațiã au rėspuns: „Las' se curgã odatã și sãge de al domnilor, nu numai tot de al nãru!”

Pe jos la Paris. Gazetele din București ne spun, cã un grup de patru persoane, compus din douė d-re și doi tineri, plėcã la 15 Martie din București spre a face pe jos drumul pãnã la Paris. Ei sunt artiști dansatori și sperã să facã acest drum în 2 luni, dãnd reprezentațiuni în fie-care oraș.

Mulțămire. Dl *Ioan Vasilie*, notariu substituit în *Ponor* (Tractul Lupșei), a binevoit a pune la dispoziția subscrisului 20 cor., cu menirea de a se procura ceva pe sama bisericii ce ar fi mai „Colețiune de Preceea ortodoxe” de Dr. *I. Tarnavski* și *E. Voitski*, trei tomuri cu prețul de 12 corone, ear' lângã restul de 8 cor. mai adaugėnd parochiului locului încã 5 corone s'a procurat un *Mobilnelnic cu litere latine*. — Pentru care faptã creștineșcã vrednicã de imitat, primescă dl notariu și pe acestã cale cea mai sincerã mulțămă. Ponor, ziua sãntilor Trei ierarchi, anul Domnului 1901. *Laurențiu Ciorbea*, paroch.

PARTEA LITERARĂ.

Concubinatul

originea și cauzele lui, relele ce rezultã din el și mijlocele pentru împedecarea și stırpirea lui

de Gavriil Hango. (Urmare.)

Definițiunea căsătoriei și feliurile ei.

În urma acestora putem da o definițiune a căsătoriei constatând și feliurile ei.

„Căsătoria, după dreptul bisericesc, este misterul legii noi, în care întru închipirea spirituală alui Christos cu biserica se binecuvėntã legătura însoțirii pentru totã viața a unei persoane bărbatesci și femeesci înaintea preotului și a publicului, și după depusa apromisiune solemnã în bisericã din partea fețelor respective despre dragostea împreunată pãnã la mórte, preotul face rugãciunile prescise pentru susținerea acelei apromisiuni a însoțirii și a urmării ei, ceea ce este nascerea și crescerea copiilor” (Șaguna: Dreptul can. Sibiu, 1868, § 70).

Ear' după dreptul roman (civil, de stat), caele în primele secole ale creștinismului în cee esențiale încă s'a desvoltat alătura cu dreptul bisericesc, definițiunea căsătoriei este urmãtoarea: „Nuptiae sunt conjunctio maris et humani juris comunicatio” (Digest. XXIII. 2, Instit. IX. 9, Photius: Nomocan. XII. 12), adică: căsătoria este o legăturã între bărbat și femeie și o însoțire pe totã viața pentru participare la drepturile divine și umane.

Se înțelege, astfel de definițiune se dă numai căsătoriei încheiate cu observarea tuturor condițiilor și formalităților prescise de biserica de stat; astfel de căsătorii se numesc: căsătorii legale, ear' tóte celelalte: căsătorii nelegale, sau concubinate. Prin căsătoria legalã între împrejurãri normale se vpt ajunge tóte scopurile căsătoriei, ear' prin cea nelegalã se fac imposibile tóte acelea, afarã póte de procrearea de copii, mai isvorãnd și alte multe rele din ea și pentru alții, precum vom vedē în capitulele urmãtoare.

Trec acum la

Originea și cauzele conviețuirilor ilegale sėu a concubinatelor.

Din referința de supunere a femeii față de bărbatul ei, instituitã de Dumnezeu în urma pėcatului strãmoșesc, s'a nãscut mai tãrziu prin corumperea tot mai mare a morãvurilor, tot în urma aceluia pėcat, acea pozițiune deplorabilã în care atãm pe femeie la venirea Mântuitorului la tóte popóre, ba și azi la popórele necreștine.

Când însă Dumnezeu a supus pe femeie bărbatului, nici decãt n'a intenționat degradarea ei pãnã la starea animalelor, ci a intenționat numai aceea, ca ea fiind condusã în raptele ei mai mult de sentiment decãt de rațiune, cum am zis și mai nainte, să facã nimic, ori cel puțin nu tóte, fãrã șcirea și învoirea bărbatului, carele după firea lui mai tare și condus fiind în acțiunile vieții mai mult de rațiune decãt de sentiment, mai anevoe greșese și se póte decide pentru esecutarea vre-unei fapte contrare poruncilor lui Dumnezeu. Dar' fiind-cã cu tóte acestea și el póte greși, nici lui nu-i este iertat să facã ori și ce fãrã șcirea și învoirea femeii sale.

Destul, cã în urma pėcatului strãmoșesc stricãndu-se tot mai mult morãvurile, s'a tulburat și curățenia primitivã a căsătoriei.

Așa aflãm cã la Evrei s'a întrodus poligamia, adică: căsătoria cu mai multe femei în același timp: ba mai mult: pe lângã femeile legitime poligame, chiar și unii patriarchi mai țineau și concubine (I. Moisi IV. 19, XVI. 3, XXII. 24, XXVI. 34, XXIX. 16—30, XXX. 3, XXXVI. 12). Deosebirea între ele era numai aceea, cã femeile legitime erau întroduse în casa bărbatului cu observarea órecãror condițiuni și formalități ceremoniale, pãnã când concubinele nu; dar' în privința egalității înaintea legii nu era nici o deosebire între ele și copiii nãscuți din tr'ınsele. Mai tãrziu însă, când legislatorii iudaici s'au silit a readuce căsătoria la puritatea ei primitivã, au început a face deosebire între femeile legitime și concubine, tot așa și întrē

copiii nãscuți din unele și din altele; ba au declarat espres, cã numai monogamia este căsătoria legalã după preceptul lui Dumnezeu. Cu tóte acestea proligamia și concubinatul la Evrei s'a susținut pãnã prin evul mediu și numai în timpul nou a încetat de tot (Dr. Freisen: Geschichte des canonischen Eherechts Paderborn 1893).

Dela Evrei a trecut poligamia și concubinatul și la alte popóre și în urmă la Greci și la Romani. La Greci însă n'a putut prinde rãdãcini adãnci, dar' la Romani s'a susținut și a fost regulatã prin lege, așa cã numai o femeie s'a considerat de soție legitimã, ear' celelele numai de concubine, și s'a făcut deosebire între d'ınsele și copiii nãscuți dintr'ınsele, cu tóte cã deosebirea acestã nici aici nu era prea mare (Idem).

Venind Iisus Christos și ridicãnd căsătoria la curățenia ei primitivã ce o avuse înainte de pėcatul original și declarãndu-o de tainã, — biserica a declarat, cã numai monogamia este căsătoria legitimã, dar' și acestã numai dacã s'a încheiat cu observarea tuturor condițiilor și formalităților prescise de ea. Ori ce altã căsatorie, din punctul seu de vedere, o considerã de nelegalã, de concubinãt, ceea ce este egal cu procurvia.

În sensul acesta a fost regulatã căsătoria și din partea statului, după ce religiunea creștinã a devenit recunoscutã, ba chiar dominantã în stat. Statul neputėndu-se însă emancipa cu totul de principiile păgãne refertóre la dreptul public, familiar și privat, în curėnd a venit în conflict și cu biserica pe terenul dreptului matrimonial, precum vom vedē în paragraful urmãtoriu.

(Va urma.)

Cãrți și reviste

Au apãrut:

„Convorbiri literare” fascicollul II. (Februarie), anul XXXV., avėnd urmãtorii sumariu: *D. Evolueanu*: Doue poezi dramatice (H. C. Lecca și R. D. Rosetti). *Pompliu Eliade*: Filosofia lui la Fontaine (studiu literar). *N. Iorga*: Lucruri noi despre Vlad Tepeș. *G. Bogdan-Ducã*: Salomon Gessner în literatura romãnã. *G. Bogdan-Ducã*: Dr. G. Pop, Istoria literaturii germane, curs universitar (recenziune). *N. Iorga*: Un document de Despot. Un act românesc din 1600. *I. Bogdan*: O istorie a limbii romãne (bibliografie). „Convorbiri literare” apar o datã pe lunã, în editura librãriei Șococ (București, Calea Victoriei Nr. 21) și costã (pentru Romãni din Austro-Ungaria) 15 corone pe an, un fascicoll 1 leu 75 bani.

Din public.)*

Dare de sēmã și mulțămă publicã.

Cu ocasiunea producției împreunată cu cântãri, declamãri și teatru, ținutã în *Pianul-superior* la 7/20 Ianuarie a. c. au binevoit a suprasolvi urmãtorii Domoi și Dómne: Petru I. Comșa, comertier Seliște, Ioan M. Vulc, proprietar Pianul sup., Dumitru Man, notar Loman câte 5 cor.; George Albu, invėt. Pianul sup. 4 cor.; George Opincar, proprietar Sebeș, George Șeulean, not. Pianul super. câte 3 cor.; Măxim Pavel Vula, teolog curs I. 1 cor. 40 fil.; Vasilie Oana, paroch Pianul sup. 1 cor.; Smion Ghibu, paroch Pianul sup. 80 fil.; Victoria Goga, invėt. Pianul inferior, 60 fil.; Smion Todorescu, prop. Pianul sup., 80 fil.; Avram Ștefanescu, pãdurar cercual Pianul sup., 80 fil.; Ion Goța, notar Rėchita, Ion Alisie, primar Loman, Petru Cucuian, paroch Loman, Nicolae Stancu, invėt. Loman, câte 1 cor.; Ghigor Filimon, cassar Loman, 40 fil.; Ion Sim. Vlad, proprietar Loman, 1 cor.; Mateiu Stancu, propriet. Loman, 1 cor.; Tãnas Mircea, propriet. Loman, 60 fil.; Vasilie Dura, invėt. Pianul sup., 2 cor.; Ion Nicorã, comertiant Pianul superior, 1 cor.; Suma intrãtorilor a fost 66 cor. 60 fil. lângã care atãturãndu-se suma suprasolvirilor de 40 cor. 40 fil. rezultã suma de 107 cor. — din care subtrãgėndu-se spesele de 57 cor. 28 fil. rãmãne un venit predat epitropului bis. dlui Ion M. Vulc, în școlul înmulțirei bibliotecii școlare.

Suscritul se școlare în plãcutã poziție de a aduce sincera mea mulțămă atât mari-mitoșilor Domni suprasolvitori, cât și binevoitorilor participanți.

Pianul superior în 8/21 Ianuarie 1901.

Vasilie Oana
paroch și cassar.

* Pentru cele cuprinse în rubrica acestã Redacțiã nu primesce rėspunderea.

Psalmi moderni.

Oh! Dómne...

Oh! Dómne, iatã-mė schimbãt. — În sórta mea petrificat Rēmãn ca marmora de rece... Am fost un cãntec care trece Și sunt un cãntec încetat. — Rēmãn ca marmora de rece... Uscat e tot ce-a înflorit, Entusiasmul a murit Și a mea inimã-a 'nghețat. Am fost un cãntec care trece Și sunt un cãntec încetat.

Oh! Dómne, iatã-mė schimbãt.

Țãrinã.

Țãrinã, — suntem toți țãrinã, — E de prisos ori-ce trufie... Ce-a fost, — în veci are să fie... Din noi nimic n'o să rēmãnã. Zadarnic falnice palate Sunt în pãmėnt rãdãcinate, — Nici-o peire nu s'amãnã. Despoți cu frunți încoronate, Poeți cu harpe inspirate, Filosofi, ómeni de științã, Pãgãni vestiți prin necredințã, — Nici-o peire nu s'amãnã...

Țãrinã, — suntem toți țãrinã.

Alex. Macedonski.

de tine, și voesce, ca balsamul care te va vindeca, să fie preparat din suferințele nenorocitorilor.

Apoi a muiat în cupa plină de lacrimi o maramă sfințită, și întrē rugãciuni evlavioase a spãlat cu ea ochii regelui.

— În numele Tatãlui... continuã sihastrul.

Regele, cuprins de o sfântã spaimã, și miuã genele în spa divinã.

— și al Fiului...

Harold își ridicã capul, își încrunțã sprincenele de-asupra ochilor lui acoperiți de albeață.

— și al Duhului sfânt, Dumnezeu unul. Amin...

Și pelița orbiei se desprinsē de pe ochii regelui. Mulțimea o vėdũ cãdėnd pe petrile pe cari inghenunchia el.

— Glorie! Glorie! Științã! Putere! — șopti Glorie! Glorie! estiat de lumina solarã, care de nou strãucia înainte-i.

Sihastrul însă clãtinã blãnd cu capul.

— Nu, — zise el. Milã și îndurare!..

(t.)

Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște.

Convocare.

P. T. membrii „Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște“ se convocă la ședința

adunării generale ordinareconform §-lui 15 din statutele reuniunii pe **Duminecă în 11/24 Februarie a. c. la 2 ore p. m.** pe lângă următorul**Program:**

1. Raportul general al direcțiunii și propunerile acesteia.
2. Raportul consiliului de inspecțiune.
3. Staverirea bilanțului cu 31 Decembre 1900.
4. Alegerea unui membru în direcțiune.
5. Alegerea consiliului de inspecțiune conform §-lui 20.
6. Ficsarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și a consiliului de inspecțiune.
7. Propunerea pentru ficsarea termenului referitor la ținerea adunării generale în viitor.

Din ședința direcțiunii „Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște“, ținută în 13 Februarie 1901.

Direcțiunea.**Bilanțul general pe al XVII-lea an de gestiune 1900.**

Active.		Contul Bilanțului.		Pasive.	
	Cor. fil.		Cor. fil.		Cor. fil.
Cassa în număr	41,324.86	Depunerile membrilor (capital social)	26,000.—	Fondul de rezervă	69,189.14
Imprumuturi pe obligațiuni cu ca- venți	338,565.50	Fondul de binefaceri	37,975.64	Fondul de pensiuine	2,090.04
Imprumuturi ipotecare	319,542.—	Depuneri spre fructificare	921,223.47	Interese anticipate pro 1901	7,994.94
Cambii de bancă	75,570.—	Interese anticipate pro 1901	7,994.94	Diverse conturi creditore	347.62
Credite de Conturent	89,014.93	Diverse conturi creditore	347.62	Profit net	17,910.01
Depuneri proprii	108,923.—	Profit net	17,910.01		
Efecte publice	80,580.—				
Realități	1,501.38				
Mobilar	1,459.18				
după amortisare de	145.92				
Diverse conturi debitoare și inte- nsitoare restante	1,313.26				
	1,082,730.86				1,082,730.86

Debit.		Contul Profitului și Perderilor.		Credit.	
	Cor. fil.		Cor. fil.		Cor. fil.
Interese:		Interese			
pentru depuneri spre fructificare	41,510.11	dela imprumut. pe oblig. cu cavenți	28,249.91		
pentru fondul de binefaceri	1,959.14	dela imprumut. ipotecare	22,713.80		
pentru fondul de pensiuine	78.37	dela cambii de bancă	5,273.66		
Spese:		dela credite de conturent	5,479.23		
a) salare, marce de prezență și remunerațiuni	5,539.60	dela depuneri proprii	3,091.24		
b) imprim., registre, porto, chirie	1,820.98	dela efecte publice	3,799.99	68,607.83	
Contribuțiune:		Provisiuni	6,539.17		
directă și 10% după interese la depuneri	5,985.77				
Amortisări:					
din pretensiuni	197.10				
din mobiliar	145.92				
Profit net	17,910.01				
	75,147.—				75,147.—

Seliște, în 31 Decembre 1900.

Dr. Nicolau Calefariu m. p. Nicolau Hențiu m. p. Dimitrie Roman m. p.
președinte. secretariu. cassar.

Constantin Herția m. p.
contabil.**Membrii în direcțiune:**

Dumitru Banciu m. p. Dumitru Lăpădat m. p. Dumitru Vule m. p.
vice-președinte.

Bucur Comșa m. p. Ioan Comșa sen. m. p. Iordachie Roșca m. p.

Subsemnatul consiliu am examinat bilanțul prezent precum și Contul Profitului și Perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și ausiliare.

Seliște, în 13 Februar 1901.

Mihailă Stoica m. p. Petru I. Comșa m. p. Mihail İttu m. p. Ilie Hociotă m. p.

Agentura generală din Sibiu

(strada Bruckenthal Nr. 9)

a primei reuniuni pentru înzestrarea fetelor și asigurarea copiilor

caută, pe lângă dotație splendidă, pentru localități și orașe de provincie agenturi, cari pe acésta cale pot să-și asigure venite laterale considerabile.

Sunt rugați deci acei distinși domni, notari, învățători, comercianți, ori persoane private, cari doresc să lucre în acésta branșă, să binevoescă a-și înainta ofertele, în timpul cel mai scurt, susnumitei agenturi generale.

La cerere trimitem imediat prospectele noastre, după a căror cetire, rugăm să ni-se comunice hotărîrea p. t. D tre.

Cu acésta ocaziune observăm, că ramurile de asigurare, cu cari ne ocupăm noi, corăspund pe deplin recerînțelor vieții moderne. Căci fie-care părinte prevădător își asigură fiul încă până acela e în etatea fragedă, pe timpul cheltuelilor împreunate cu studiile, pe viitoriul lui; de asemenea fie-care mamă bună prin mici cotisațiuni lunare asigură fiicei sale capitalul de măritiș.

Institutul nostru e cea mai sigură cassă de păstrare, căci primesce asigurări pentru fete și feciorași până la etatea de 12 ani, ear' părintele lor se acceptă până la etatea de 50 ani, — dacă însă e trecut de 50 ani, atunci se acceptă mama — dacă n'a împlinit încă etatea de 50 ani. Tatăl are să fie vizitat de medic, din simpla cauză, că în cazul că móre deja după solvirea primei cuote, obligămîntul solvirei mai departe a cuotelor încetăză și totuși la termenul fixat copilul își capătă întreg capitalul de asigurare. Dacă s'ar întâmpla însă, ca băiatul să móră, atunci întrégă suma solvită până atunci se restituie părinților. Pe lângă aceste favoruri, fie-care membru al institutului nostru de asigurare primește totdeauna partea cuvenită din suma profitului anual, și în schimbul acestora asiguratul, afară de premiile de asigurare nu are să solviască alte taxe, de pildă: obligație, timbre, incasso, porto-postal, etc.

Cel mai mic capital de asigurare e 1000 corone = 500 fl.

Sunt rugați deci toți acei părinți, cari doresc să asigure viitoriul copiilor lor și prin acésta modalitate să economiseze un anumit capital, — care din partea institutului nostru e împreunat cu mare risc, — să se adreseze cu deplină încredere agenturii generale din Sibiu a institutului, unde li-se vor da cu cea mai mare prezenire tóte celelalte deslușiri, de unde la dorința li-se vor trimite prospectele necesare și se va esmite îndată conrețutul nostru, pentru-ca să contracteze asigurarea. [16] 1—2

Ur. premiat de Academia Română.

Semințe

din

Ăgrul lui Christos.**Cuvântări bisericesci**

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvântări la tóte Duminecile de preste an.**" II.: " " " **prasnicele și sərbătorile, precum și la casuale bisericesci.**" III.: **cuvântări la immormântări parastase etc.,**

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vîndare la **autorul** și la**Tipografia și librăria Archidiececană Sibiu****Metropolia****Românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania****Studiu istoric****despre reînființarea Metropoliei, dimpreună cu o colecțiune de acte.**

Din însărcinarea Consistoriului metropolitan de

Dr. H. Pușcariu

archimandrit, vicariu arhieriscopesc, vice-președinte al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Prețul: broș. **6 cor., leg. 7-70, 8-20 și 9-50 cor.**

Se póte procura dela

Librăria tipografiei archidiececane Sibiu.